

Powder to the people

LUKSUS tog til den gamle, schweiziske kurby Davos med ét mål for øje: At blive bedre til at køre offpiste. Vores læremester var Sebastian Garhammer – en af Europas fremmeste freeridere.

▲ Sebastian Garhammer gør, hvad han er bedst til.

"**CAMPEN HANDLER** om både at give folk troen på sig selv og den bjergviden, de har brug for. Derefter er det bare fuld fart frem og *Rock 'n' Roll*", siger Sebastian Garhammer, da han har sat sig i baren på Hotel Strela søndag aften sidst i januar 2010. Udenfor står 12 kulsorte, spejlblanke Audi S8 linet op på stribe; World Economic Forum har indtaget Davos, den schweiziske kurby, der i 1865 blev grundlagt som sanatorium for tuberkulosepatienter. Det samme har *Sebastian Garhammer Freeski Camp*.

DE BEDSTE LÆRERE. Med på campen har Sebastian inviteret nogle ganske kompetente kollegaer: Jon Larsson, kompromisløs svensk hucker og vinder af en POWDER Award for *Best Powder* tilbage i 2007 efter en halsbrækkende linje i Free Radicals Snowblind. Anders Norin, tidligere Peak Performance-riders og nu ansat i det svenske firma, der sponsorerer campen. Og Oskar Enander, velrespekteret ski- og sportsfotograf og denne uge campens officielle fotograf.

Den lokale viden bliver sikret af to vejrbidte bjergguider, eksilamerikansen Dan Caruso, der har boet i Schweiz det meste af sit voksne liv, og schweiziske Mage Christen. Efter syv sæsoner i Chamonix drog Mage atter østpå, arbejder nu på tværs af Schweiz og kender et utal af destinationer som sin egen baglomme. Hans solbrændte ansigt og senede underarme vidner om en arbejdsplads, hvor alpesolen udgør kontorlampen, og turen til kaffeautomaten indebærer lidt flere skridt end en gennemsnitlig bankrådgivers.

FORVENTNINGENS GLÆDE. Det er første campdag, og vækkeuret ringer tidligt. Udenfor er solen ved at bryde igennem skydækket, og det tegner til

at blive en episk dag på bjerget. Alle deltagere mødes til morgenmad. Nysgerrige blikke, farvestrålende skibukser og stramme, svedtransporterende undertrøjer holder styr på nerverne, mens deltagerne sidder bænket om de lange borde, og snakken går om den første dags udfordringer. Efterfølgende mødes alle i den frostklare luft foran hotellet. Audis sorte hævnere er væk, afløst af Heads syrerock-inspirerede 2011-modeller, der står linet op langs hotellet. Med et kyndigt blik tjekker Sebastian DIN-indstillingen på bindingerne, der i de fleste tilfælde når 155 kilo med fjederen spændt helt i bund.

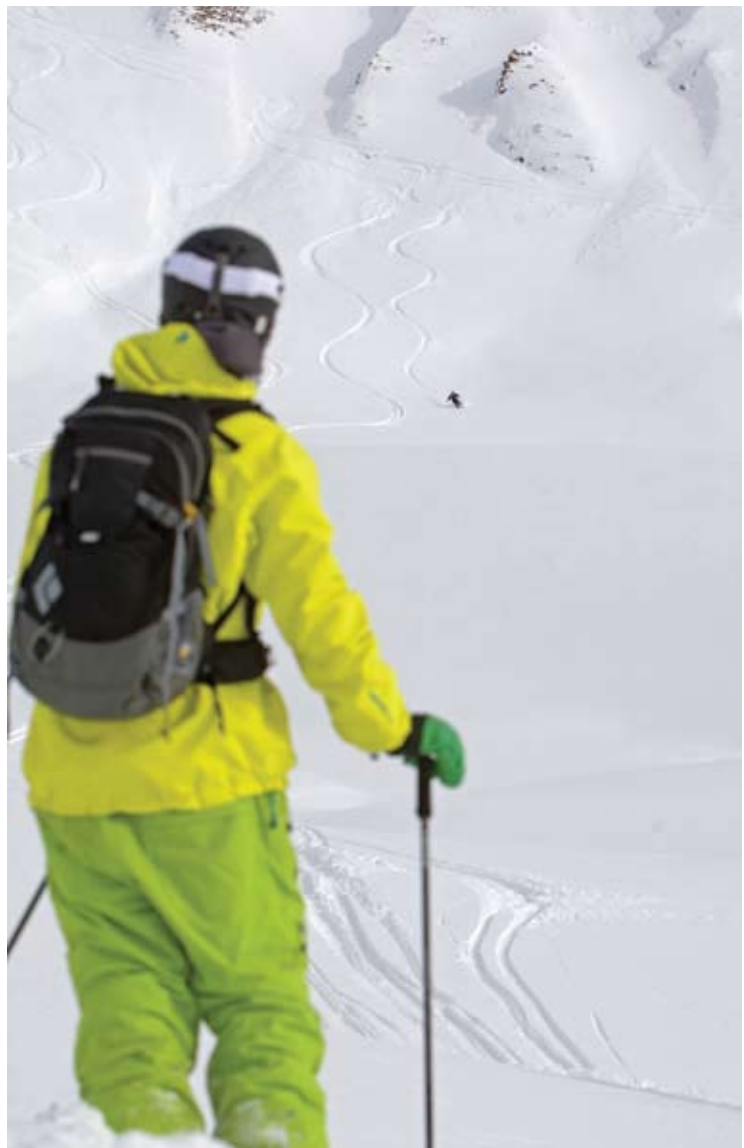
Deltagerne bliver delt op i to grupper med hver deres guide. Grupperne er inddelt efter niveau og ønske om sværhedsgrad og revideres efter første skidag. Gruppen med Sebastian og Jon Larsson sætter sammen

> FAKTA GARHAMMER FREESKI CAMPS

- Foregår i januar og februar i Kaprun (Østrig), Davos (Schweiz), Garmisch (Tyskland) og som roadtrip i Rocky Mountains (Canada & USA.)
 - Der er både freeride og freestyle på skemaet, afhængig af vejrforholdene.
 - Offpisteski og -udstyr er ikke påkrævet, men kan lejes for en rimelig pris.
 - Se mere på www.garhammerfreeskicamp.com eller www.peakperformance.com.
-

▲ Jon Larsson, Sebastian Garhammer og campdeltagere venter på pudderbussen.

▲ En deltager får sit frostklare fix.

med Dan Caruso kursen mod Jakobshorn. I fodsporene på Sir Arthur Conan Doyle, Sherlock Holmes fader, der som den første besteg den 2.590 meter høje top tilbage i 1897, drager de ud på eventyr og når at tilbagelægge mere end 5.000 højdemeter i løbet af dagen; hvad Davos ikke har i høje bjerge (Weissfluhgipfel kysser himmelhvelvingen i 2.844 meters højde), har området til gengæld i let tilgængeligt offpiste-terræn.

Campen har fokus på både leg og alvor, og de to trænere sørger for hele tiden at coache deltagerne: De modige deltagerer dropper mindre klipper, fem-seks meter, hvor de to coaches sikrer landingerne, og de mindre modige får råd til, hvordan de undgår, at skiene overtager kontrollen. Campen fungerer på forskelligt niveau og vovemod. Da sultne maver knurrer om kap med trænerens gode råd, ser mange af deltagerne tilfredse, men trætte ud. Alle er enige om, at det både er hårdt og spændende.

RESPEKT FOR BJERGET. De næste dage er deltagerne atter delt op i to grupper, og guider og trænere bytter rundt, så samtlige deltagerer kan få stillet deres nysgerrighed. Gruppen med Mage som bjergguide og Oskar Enander som fotograf sætter onsdag kursen mod bunden af Rinerhorn.

"Hvis man tror, at dette kursus er et 'ride and follow'-kursus, er man gået galt i byen. Det handler om at blive en bedre freerider, og det bliver man kun ved at kende bjerget og de farer, der gemmer sig," siger Mage i bussen på vej til Glaris. Det er tredje dag på campen, og deltagerne har både kørt friskkværnet pudder og set sol og skyer kæmpe om overtaget; vejret viser sig fra sin lettere utilregnelige side denne uge og giver god grund til at forklare vejrets påvirkning af sneens egenskaber. Sammen med sin gruppe på

syv deltagerer har Mage hiket en lille halv time, står nu på en bjergkam og er klar til at sikre indgangen til en 15 meter bred couloir. Deltagerens prusten og stønnen vidner om mækelige kontorjobs hjemme i de spanske, tyske og schweiziske andedamme. Mages stemme er ikke forpustet, men klar og tydelig, og når han taler, bør der lyttes, for erfaringen og entusiasmen lyser ud af de brune, schweiziske øjne. De fleste af kurssets deltagerer har da også ørerne på strå, men to unge spaniere lader følelserne agere kompas og er højlydt utålmodige efter at komme af sted, inden de er sikre på, at sneen ikke giver efter. Mage er efter dem med det samme:

"Enten accepterer man spillereglerne, eller også er det bare at gå tilbage ned til liften og tage hjem. Husk mine herrer, at bjerge beretter og vise mænd lytter," siger Mage til de to spaniere. Hans stemme er skarp som svirpet fra en nihallet pisk. Han gør det tydeligt, at han har ansvaret for deltagerens sikkerhed og dermed også har førertrøjen på. Der bliver stilhed, mens Mage graver en såkaldt sneprofil. Han forklarer, hvad gruppen skal være opmærksom på, og hvorfor de fem snelag nu ser ud til at hænge sammen; det er tre dage siden sidste snefald, vinden har siden da været ganske moderat, temperaturerne har svinget en del over den sidste måned, hvilket 'limer' lagene sammen, og måske vigtigst af alt, så er hældningen i den nordvestvendte couloir ikke mere end godt 25 grader på det stejleste. Gruppen begiver sig én efter én ned gennem couloiren og mødes ved et let genkendeligt grantræ, da terrænet breder sig ud. Sneen holder sig i ro, og gruppen kan fortsætte. En ekstatiske mumlen breder sig mellem deltagerne, da de har forceret alt fra bløde pillows til udfordrende skorpe og når bunden af det godt 1.000 højdemeter lange ridt. Over frokostbordet lader >>

▲ Campdeltagerne lader rødvin og røverhistorier pleje ømme stænger. ▼ Sebastian Garhammer ser til, mens en deltager ripper pudder.

▲ Guiden Mage Christen instruerer deltagerne i dagens lavinebipper-øvelse. ▼ Jon Larsson viser, hvorfor deltagerne tager hans råd for gode varer.

▲ Camparrangøren siger tak for solskin og superpudder.

- » gruppen også til at forstå alvoren og årsagen til, at Mage talte dunder på toppen af Rinerhorn.

Senere samme dag møder gruppen Sebastian tilbage på hotellet. Historien fra toppen af couloren overrasker ham ikke: "Vi kender jo alle følelsen af bare at ville køre. Når pudderet er silkeblødt, og kroppen fortæller én, at der ingen grænser er for, hvad den kan præstere, skal man være varsom. Det er derfor, jeg oftest arbejder med lokale guider som Mage og Dan. Stol altid på de lokale!"

SPÆNDENDE SELSKAB. Senere samme aften sidder de mørbankede campdeltagere i hotellets restaurant og spiser aftensmad, da snakken falder på resten af vinterens planer. Oskar Enander, Jon Larsson og Sebastian taler om en tur til Canada, de skal på senere på sæsonen. Deltagerne spidser ører og får et indblik i en flok professionelles hverdag. De tre fortæller glædeligt om planerne i det vestligste British Columbia, hvor de skal fotografere billederne til dette års Peak Performance-katalog; entusiasmen lyser ud af deres øjne, og nykker er en by i Rusland.

Senere samme aften deles gruppen op i to, og trænerne og guiderne giver feedback på dagens videooptagelser. Deltagerne beretter på skift, hvordan det har været at se sig selv. Hans, en tysk mand i midten af 30'erne, skal arbejde med sin bagvægt. En af spanierne får at vide, at han med fordel kan arbejde med sine arme, men begge giver udtryk for, at de lærer noget.

Som rosinen i pølseenden får deltagerne på campen lov at overvære et af Sebastian og Jons fælles projekter; skifilmen 'Winter Project', der

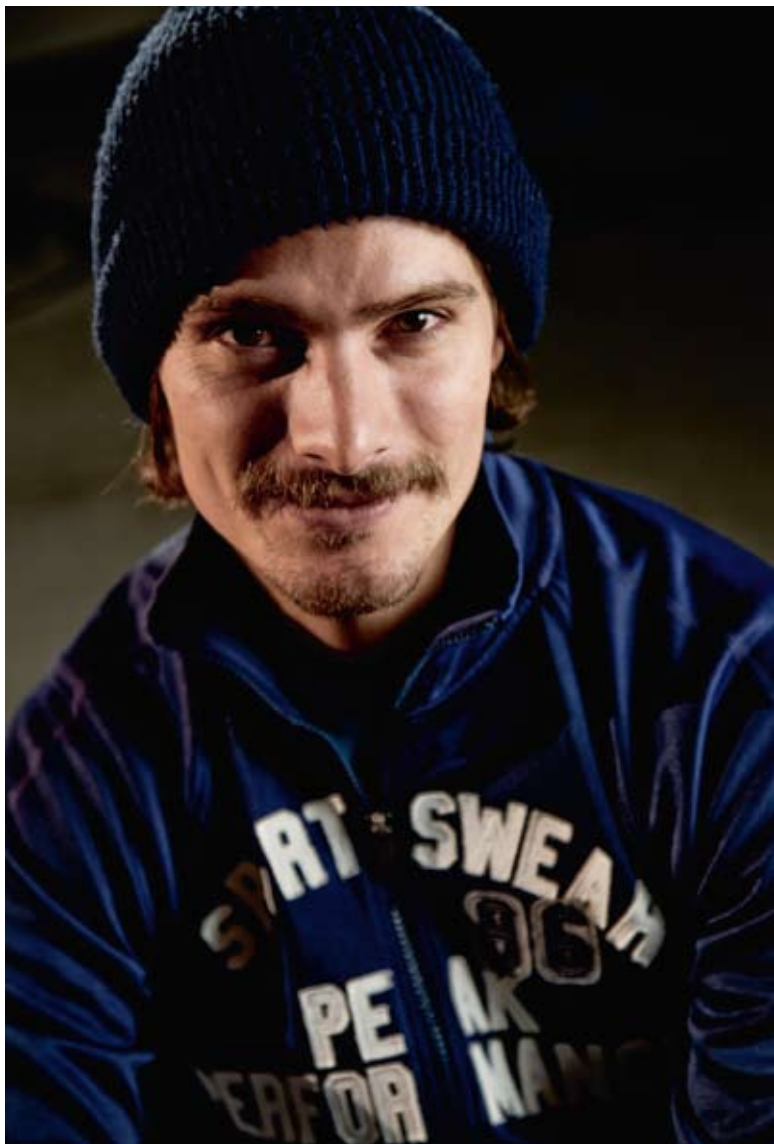
sammen med Oskar Enander og skiguruen bag DP Skis, Stephan Drake, er optaget i Alaskas vilde backcountry. Tyske Hans er nær ved at tabe kæben.

"Gør han sådan nogle crazy ting?" siger han med tyk accent og stor vantro i stemmen, da projektoren viser Sebastian fyre op under en fantastisk eksponeret linje i Alaskas eftermiddagssol; et 15 meter drop afslutter det hårrejsende ridt, mens små laviner vælter ned over klipperne. Selv tager Sebastian den med ro, men fortæller, at det var et af hans livs mest scary øjeblikke på ski.

EN STOLT TRADITION. At videregive sin glæde ved skiløb til andre er grunden til, at Sebastian fire gange hver vinter tager en flok vidt forskellige, almindelige skiløbere i alle aldre under sine vinger.

"Alle, der har kørt den 'perfekte linje', ved, at det er en af de mest euforiserende følelser i verden. Du ved, når sneen er perfekt, benene kan klare lidt mere, end de plejer, og solen skinner fra en skyfri himmel. Den glæde er noget af det vildeste her i verden, og det bør alle skiløbere prøve bare én gang i livet," siger han entusiastisk. Ansigtet er vejrbit, han har rander under øjnene efter to uger på farten, og tænderne bærer præg af et heftigt kærlighedsforhold til snus, men blikket i hans øjne er ikke til at skyde igennem.

Sebastians kærlighed til skiløb stammer ikke fra fremmede. Hans far Ernst og onkel Fuzzy stammer fra München og deltog allerede tilbage i 1970'erne i freestyle-konkurrencer. Med deres uortodokse tilgange til skiløb er de deres tids pionerer, og i 1975 arrangerer de deres første 'International Garhammer Freestyle Camp' i østrigske Kaprun. Deltagerlisten tæller flere tusinde adrenalinjægere fra hele kloden. Senere hen lader

▲ Sebastian Garhammer.

Fuzzy snowboardet agere kompas og starter sin 'Soul Surfer Snowboard School', mens Ernst går efter både puder og højdemetre med sine 'Garhammer Ski Tours'.

I 2002 arrangerede Sebastian sin første camp, og den dag i dag fortsætter han familiens stolte tradition, når Kaprun i slutningen af januar med lidt held lægger pillows til årets første camp. Sammen med Peak Performance har han flere camps i støbeskeen til den kommende vinter. Grundfilosofien ændrer samarbejdet ikke på; det handler om at indgyde respekt for bjergene og give deltagerne selvtillid nok til at blive bedre offpiste-løbere.

Den gav i hvert fald redaktionen på det blad, du holder i hænderne nu, viden og mod nok til at køre større linjer, end de før havde gjort. Anbefalingen er hermed givet videre. ■

> FAKTA DAVOS

- Schweizisk ski- og kurby i 1.560 meters højde.
- Centralt placeret i den schweiziske kanton Graubünden flankeret af Østrig mod øst og Italien mod syd, to timer fra Zürich.
- Pister: 110 (318 km.) Lifte: 61.
- Transport: Tag fly til Zürich og derefter toget til Davos. SWISS, Norwegian og SAS har daglige afgange.
- Se mere på www.davos.ch.

Interview med Sebastian Garhammer

LUKSUS fik en snak med det svenske freerideikon for at høre, hvad der driver ham som camparrangør.

TEKST Marcus Lantz

- Hvad er din motivation?

"Min største motivation er at have det sjovt med det, jeg laver, uanset hvad jeg har gang i. Jeg arrangerer kun et begrænset antal camps hvert år for at holde motivationen høj, så det bliver ved med at være en hobby og ikke et job, jeg er afhængig af. På den måde kan jeg motivere mennesker til at blive bedre skiløbere og have det sjovt på bjerget. Selve meningen med mine camps er at gøre deltagerne bedre på ski, udvikle deres bjerg- og sikkerhedskundskaber og finde det bedste terræn, mens vi har det fantastisk sammen. Det er en utrolig god følelse at kunne begejstre mennesker ved at bringe dem til et nyt skisportssted, finde den bedste puddersne og give dem redskaberne til at udvikle deres skiløb. Det er ikke ofte, jeg ser folk vise sådan en glæde, som de gør på mine camps, og det er virkelig motiverende at kunne videregive det."

- Hvordan får deltagerne respekt for bjergene?

"Vi har altid sikkerhed som første prioritet, både inden hvert nyt run, og inden vi begiver os mod en ny del af bjerget: Hvilke farer og tegn man som deltager skal være opmærksom på, og hvad man skal tænke på for at undgå risikable situationer. Hver deltager på campen udstyres med skovl, sonde og lavinebipper, som vi i løbet af campen træner med i forskellige situationer."

- Hvordan bliver man en bedre freerider ud over at deltage i dine camps?

"Det kan man jo ikke, hehe. Nej, det bedste råd er jo at stå så meget som muligt og altid forsøge at stå med bedre skiløbere, der har mere erfaring. Desuden findes der jo gode kurser og bøger om lavinekundskab, for eksempel Jimmy Odéns 'Freeskiing - How to Adapt to the Mountain'."

- Hvad kan vi forvente os af Garhammer Freeski Camps næste år?

"I øjeblikket er vi i gang med at fastsætte datoer og destinationer for vinterens camps, men det er sikkert, at vi kommer til at arrangere flere camps på udvalgte spots i Alperne. Konceptet og indholdet rykker vi ikke ved: Skiløbere og guider i verdensklasse, som udvikler deltagerens skiløb og bjergkundskaber, samtidig med at vi forsøger at skabe en så sjov og oplevelsesrig oplevelse sammen med skientusiaster fra hele verden. Det lader sig blandt andet gøre på grund af samarbejdet med Peak Performance, som giver os mulighed for at nå ud til et bredere publikum og ikke mindst invitere topatleter fra Peak Performances team med som trænere og guider." ■